

O svätej omši I.

Za dvetisíc rokov sa už o svätej omši veľa povedalo i napísalo, ale napriek tomu cítime, že svätej omši mnohokrát nerozumieme, čo spôsobuje, že sami ju nedostatočne prežívame, alebo zasa iní, naši bratia a sestry nemajú k nej vzťah a zúčastňujú sa na nej len z povinnosti.

V každom prípade je treba zdôrazniť, že svätá omša - svätá obeta, večera Pána - a podobné výrazy, ktorými sa označuje je tajomstvom našej viery a preto ju v plnom zmysle pochopíme až v Nebi. Na druhej strane však vieme, že napriek svojej tajomnosti svätá omša nám môže byť veľmi blízka a v mnohom pochopiteľná.

Večeru Pána, svätú omšu, ako zdôraznil II. Vatikánsky koncil, slávi spoločne Kristus a Boží ľud, hierarchicky usporiadaný. A pre túto vznešenosť a výnimočnosť, že nielen veriaci ľud, ale sám Ježiš Kristus sa obetuje, spolu s nami sa modlí, je svätá omša centrom bohoslužby celej Cirkvi. Preto má mať prvé a hlavné miesto v duchovnom živote a duchovnej aktivite aj v miestnom spoločenstve veriacich vo farnostiach. Prostredníctvom obety svätej omše Boh posväčuje svet a ľudia vzdávajú úctu Bohu, skrze Ježiša Krista nášho Pána. Ostatné prejavy bohoslužby ako sú pobožnosti, modlitby a dobré skutky majú vzťah a súvis so Svätou omšou. I hlavné tajomstvá našej viery, ktoré sa pripomínajú počas cirkevného roka sa slávia v rámci svätej omše a tu sa duchovne sprítomňujú: narodenie Pána - Vianoce, krst Pána, Vzkriesenie, Nanebovstúpenie atď. .

Najhlbšie jadro a tajomstvo svätej omše spočívajúce v sprítomnení Kristovej obety - nekrvavá obeta Ježiša Krista - je slávené vonkajším obradom, ktorý v tej najrýdzejšej podobe naučil Ježiš učeníkov pri poslednej večeri, kedy sám premenil chlieb na svoje telo a víno na svoju krv. Jeho slová „Toto robte na moju pamiatku“ vedie Cirkev k zodpovednosti, aby to čo ustanovil Kristus zostalo neporušené. Preto dbá na presnosť slov premenenia, ako i na to, aby sa používal nekvasený chlieb a čisté víno, presne tak ako pri Poslednej večeri. Kristus zveril slávenie svätého tajomstva cirkvi. Svätá omša má svoju cenu a význam, aj keď ju slúži kňaz sám. Slávi ju v mene celej cirkvi a za všetok ľud. Napriek tomu lepšie zodpovedá zmyslu tejto sviatosti, keď pri obradoch vedome spolupracuje celé spoločenstvo veriacich. Preto sa aj obrady svätej omše zaviedli v živej reči ľudu a v ustanovení II. Vatikánskeho koncilu je nariadené, aby sa obrady prispôbili a boli zrozumiteľné ľudu. Každý veriaci má mať účasť a má byť činný na svätej omši podľa svojho stavu. Obrady sú symbolické. Viera ľudu a dar Božej milosti sa tu vyjadrujú vonkajšími znakmi, pohybmi a posunkami. Tieto ich formy sa menia podľa doby a okolností. Preto II. Vatikánsky koncil vyzval biskupov, aby si ich upravili podľa zvyklostí svojho kraja, podľa prostredia v ktorom sa konajú, tak aby bolo skutočne cítiť Kristove slová: „Lebo kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v mojom mene, tam som ja medzi nimi.“ (Mt 18, 20)

Cirkev rozpoznala dve hlavné časti Svätej omše: liturgia slova a liturgia eucharistie, čo v našich krajoch obyčajne nazývame bohoslužba slova a bohoslužba obety. Obe tieto časti patria spolu k sebe. Boh k nám prichádza, zjavuje nám svoje tajomstvo, prihovára sa k nám prostredníctvom ľudského slova a dáva sa nám za pokrm. Je tu teda čítanie a výklad Svätého písma a Kristova obeta s prijímaním Tela a Krvi Kristovej. Nemusíme

samozrejme zdôrazňovať, že kto chce byť duchom i telom skutočne prítomný na svätej omši musí pozorne počúvať, vnímať a zapájať sa do obradov. Preto spoločné modlitby sú k tomu, aby sa spoločne recitovali, spoločné spevy aby sa spievali. Dokonca i kňazské modlitby, ako je Eucharistická modlitba, ktorú sa kňaz modlí sám, Cirkev zaviedla v reči ľudu a kňaz ju číta nahlas, aby ju všetci mohli pozorne sledovať a ducha sa s ňou stotožňovať.

Zvláštny zmysel majú aj pohyby a gesta kňaza pri oltári. Ťažko sa dnes už vžívame do prílišného a stiesneného symbolizmu, ktorému sa tešili veriaci v stredoveku... Duchaplné bolo rozjímanie Calderona o dejinách spásy pri liturgii svätej omše: modlitby, ktoré sa modlievali pred oltárnymi schodmi znamenali Starý zákon, vstup a začiatok Svätej omše znamenal zvestovanie Panne Márii, Gloria - narodenie Pána v Betleheme, omšová modlitba - skrytý život Ježiša v Nazarete, liturgické čítania - kázanie sv. Jána Krstiteľa, evanjelium - apoštolskú činnosť Pána, obetovanie - príprava na utrpenie, prefacia s Hosanna - slávnostný vstup Pána do Jeruzalema, eucharistická modlitba - tajomstvo Kalvárie, zloženie kalicha - uloženie Krista do hrobu, prijímanie - Ježišovo ukázanie sa učeníkom, posledné požehnanie - poslanie „Chodte do celého sveta“.

Ľahko pochopíme príčinu tejto metódy, dať jednotlivým symbolom význam, keď si pripomenieme, že ešte donedávna sa slávila Svätá omša po latinsky a veriaci v tichu a očami sledovali, čo sa deje, čo robí kňaz a preto nad všetkým viac rozmýšľali a vysvetľovali si jednotlivé úkony. Aj dnes je potrebné vnútorné prežívanie svätej omše, hoci ju prežívame zainteresovane a aktívne, ale predsa ide o osobný vzťah a stretnutie s Bohom, s Ježišom Kristom hoci v spoločenstve veriacich. O tom si povieme viac neskôr.

Teraz sa viac zaoberáme vonkajším obradom svätej omše. Nezabúdajme preto na krásu a dôstojnosť liturgickej slávnosti. U všetkých národov malo umenie úzky vzťah s bohoslužbou. V modlitbe sa obraciame k Bohu, ktorý je ideálom všetkého dobra a krásy. Ako vieme slovanské národy mávali zvláštny cit pre krásu obradov. Veľmi povzbudivou spomienkou nám môže byť rozprávanie z Nestorovej kroniky o obrátení sv. Vladimíra, ktorého priviedli do chrámu v Carihrade: „Nevedeli sme, či sme ešte na zemi, alebo už v nebi, lebo na zemi nemôže byť taký jas a taká krása, že ju nemôžeme ani vypovedať. Vieme len to, že tu Boh býva medzi ľuďmi... Každý človek, ktorý okúsil sladké, netuží viac po tom, čo je horké.“ Obrazy, kvety, sviece, svetlá, zvony, kadidlo, liturgické rúcho to sú len vonkajšie pomôcky. Zbožnosť sa môže zaoberať aj bez nich. Napriek tomu paria k plnosti a mohutnosti výrazu. Liturgia tím vrasť do života, do zvykov, do kraja, do folklóru, do duše ľudí. Tým viac sa národný a ľudský charakter prejavuje v speve a v cirkevnej hudbe. „Kto spieva, dvakrát sa modlí,“ hovorievali naši predkovia. Neziekajme sa teda svojich dobrých tradícií. Spoločný spev akoby zlučoval mysle a čítanie ľudí, je teda účinným prostriedkom na vytvorenie jednoty všetkých veriacich, jednoty, ktorú tak veľmi zdôrazňuje obnovená liturgia. Mário Ozbán

*Ježiš prišiel na zem,
aby zmieril ľudí s Bohom
a medzi sebou.*

*Kto s ním spolupracuje
na tomto diele zmierenia,
stáva sa Božím synom.*

*Kto ohlasuje evanjelium
a žije podľa neho, rozširuje pokoj.*

*Kresťan, ktorý verí
v Božie otcovstvo,*

*stáva sa tvorcom pokoja
vo vlastnom prostredí,*

lebo má podiel na tejto hodnote:

*Boh je Ocom všetkých
a pokladá ľudí za bratov.*

*Dnes všetci tvorcovia pokoja
odzrkadľujú vo svojom pôsobení*

niečo z Božej dobroty

Pokoj nie je iba politická

a sociálna vec.

Aj v rodine je potrebný pokoj,

ktorý prekonáva nezhody a spory.

Ak je pokoj vnútorný,

rozjasňuje ducha,

*a napriek všetkému robí nás
optimistami,*

lebo dáva istotu,

o ktorej hovoria Žalmy.

Boh stojí ponad búrkami,

v jeho rukách spočíva história sveta,

Strážca Izraela nespí,

Boh ma drží za ruku: kráča so mnou.

To je pokoj,

o ktorom hovorí aj Petrov list,

ktorý vyzýva na Boha

zložiť všetky starosti,

lebo on sa stará o nás (1 Pt 5,7).

Kto je Ježiš Kristus? (Don Bosco 1997)

Každoročne kladiem svojim študentom tú istú, na prvý pohľad jednoduchú otázku:

„Aké bolo prvé a hlavné posolstvo, ktoré ohlasoval Ježiš zemi?“ Hoci ich v aule býva vždy okolo stovky, ešte ani raz za tie roky nezaznela správna odpoveď. Tipujú všetko, len nie príchod Božieho kráľovstva. Sám sa čudujem, ako je to možné. Ohlasovaním Božieho kráľovstva je pritom presiaknuté celé evanjelium. Kráľ, kráľovstvo, želanie sedieť po kráľovej pravici... Navyše aj z kontextu toho, o čom sa rozprávali apoštoli, cítiť, že o Božom kráľovstve hovoril Ježiš s nimi veľmi často. Zdá sa, že práve preto ho vnímali ako kráľa a cestu do Jeruzalema ako jeho uchopenie moci nad izraelským národom. Keď na prvých kresťanov začali doliehať prenasledovania, ich motív, aby vydržali, bolo pomyslenie práve na kráľovstvo, o ktorom Ježiš toľko rozprával. Možno jedným z dôvodov, prečo to študenti nevedia, je aj to, že sme túto tému vytlačili až kamsi na posledné stránky nášho náboženského slovníka. Kresťan dnes vie povedať niečo o pekle, nebi, očistci... Ale o Božom kráľovstve? Obraz Božieho kráľovstva sa v evanjeliu chápe ako rámec všetkého Božieho pôsobenia. Všimnime si, že Ježiš tých, ktorí pracujú pri jeho šírení, nenazval bojovníkmi za kráľovstvo ani budovateľmi. Použil prirovnanie robotníkov pri žatve. Prirovnal ich k tým, ktorým ani nepatrí pole, ani nesiali, ale pracujú na zbere úrody. Človek je schopný spolupracovať s Bohom! Sme jeho spolupracovníci na diele, ktoré sa uskutočňuje už teraz, v pozemskej histórii. Nebude sa realizovať až kdesi za prahom smrti. Túto výsadu sme dostali nad hmotným svetom, aby sme aj my pracovali na jeho tvárnení a rozvoji. Teraz Ježiš opäť pozýva človeka spolupracovať.

Jaroslav Ivančo

List od Boha

Keď si sa dnes ráno zobudil, všimol som si Ťa a dúfal som, že mi povieš aspoň vetu, alebo tých pár slov, prosiac o môj názor alebo ďakujúc za to, čo sa stalo včera. Všimol som si však, že si bol veľmi zamestnaný hľadaním toho, čo si oblečieš do práce. Bol som trepezlivý, keď si utekal z domu, obliekajúc sa... Viem, že si mal toľko času, aby si sa zastavil a povedal aspoň: AHOJ. No bol si príliš zanepřázdný. Kvôli tomu som znova dovolil, aby sa zrodil nový deň a zapálil som nebo pre Teba, naplnil som ho farbami a sladkým spevom vtákov, aby som videl, či si ma počul. Pozoroval som Ťa, keď si išiel do práce a čakal som Ťa trepezlivo celý deň. So všetkými vecami, čo si mal urobiť, som Ťa podporil, ale bol si veľmi zamestnaný, aby si mi niečo povedal. Pri Tvojom návrate som videl Tvoju únavu, preto som Ťa chcel osviežiť, lebo voda odnáša stres. Keď však začalo pršať, rozzúril si sa a urazil si moje meno. Veľmi som dúfal, že budeš rozprávať, bolo ešte veľa času. Potom si si zapol telku, a ja som trepezlivo čakal. Počas programu si sa navečeral, no znova si zabudol na mňa, nevenoval si mi ani slovo. Všimol som si, že si veľmi unavený a túžiš po tichu, a tak som zatemnil nebo, zapálil hviezdy. Bolo to naozaj krásne, ale teba to nezaujímalo. Bol si zničený. Poprial si dobrú noc celej rodine, spadol si na posteľ a v momente si zaspal. Sprevádzal som tvoje sny hudbou, nočné vtáčstvo sa rozospievalo, ale to nie je dôležité, pretože si si ani neuvedomil, že som tu stále pre Teba. Mám viac trepezlivosti, ako si môžeš predstaviť. Tiež by sa mi páčilo naučiť Ťa mať trepezlivosť s druhými. MAM ŤA RÁD a každý deň čakám na Tvoju modlitbu i krajinu som vytvoril iba pre teba. Dobré, opäť si sa zobudil a znova som tu s mojou láskou a čakám na teba, veriac, že dnes mi venuješ aspoň trocha času.

Tvoj Boh
Blumentál 06/08

Každé ráno budme vďační za nový deň. Alebo sa azda bojíme života? Zdá sa nám ťažký? Padáme večer do postele s povzdychom:

„Chvalabohu, ďalší deň za nami“? Alebo sa nudíme na smrť? Možno nám všetko pripadá nezmyselné. Možno bažíme po hre, zábave a hurhaji, hoci tie nás nikdy neuspokoja.

Už nie si človek, pretože počítačová éra z teba spravila robota. Musí len dobre fungovať, a ty musíš len veľa produkovať a profitovať, potom čo najviac konzumovať a na smrť so uzabávať.

Pre teba už nekvitnú kvety. Pre teba už niet detských hier. Pre teba už neznie ľudský smiech. Si mŕtvy, lebo v tvojom srdci umrela láska. Hľadáš šťastie tam, kde ho niet: v mŕtvych veciach sľubujúcich nádherný život. Samé plané sľuby.

*Ráno vychádza slnko,
no ty to nevnímaš.
Prebud' sa. Vstaň. Bud' človekom!*

Phil Bosmans „Nezabúdaj na radosť“

Sväté omše v 11. týždni Cezročného obdobia

17.VI. utorok

18.00 +Fridrich Stojkovič, manž. Vilma a rodičia

18.VI. streda

18.00 + Justína Nemcová (30 dní)

20.VI. piatok

18.00 + Ernest Krchnák a vnuk Matej

21.VI. sobota

18.00 + Terézia Husáková, nedožitých 100 rokov
dc. Augustína, nedožitých 80 rokov a vn. Mária

Upratovanie kostola č.d. 203 – 228

22.VI. 12. Nedel'a Cezročného obdobia

8.00 + Vinícus Šarmír, manž. Štefánia, synovia Pavol
a Milan a starí rodičia Šarmíroví a Rupčíkovi

9.15 + Oľga Šimnová (nedožitých 74 rokov)

Liturgický kalendár

16.VI. pondelok	sv.Neit, mučeník
17.VI. utorok	sv.Nikander a Marcián, vojaci, mučeníci
18.VI. streda	sv.Gregor Barbarini, biskup
19.VI. štvrtok	sv.Romuald, opát
20.VI. piatok	bl.Margita Ebnerová, panna
21.VI. sobota	sv.Alojz Gonzága, rehoľník

Tu k nemu. ktosi pristúpil a pýtal sa ho: „Učiteľ, čo dobré mám. robiť, aby som mal večný život?“... „Ak chceš vojsť do života, zachovávaj prikázania.“... Mladík mu povedal: „Toto všetko som zachovával. Čo mi ešte chýba?“ Ježiš mu vravel: „Ak chceš byť dokonalý, chod', predaj, čo máš, rozďaj chudobným a budeš mať poklad v nebi.“

(Mt 19, 16 - 21).

Mládež

Čo je zaujímavé na Ježišovej komunikácii s mladým mužom? Obidvaja majú záujem o rozhovor. Mladík sa chce pýtať a Ježiš sa mu chce venovať. Jadro rozhovoru spočíva v tom, že Ježiš sa nebojí povedať mladému človekovi pravdu. Pravdu o jeho bohatstve, ktoré znehodnocuje aj to, že zachováva prikázania.

Mladých ľudí treba mať rád a odvahu chcieť sa s nimi rozprávať. U mladého človeka, ktorý je často navonok „dorobený“, domaľovaný, dopirsingovaný, oblečený do kože a reťazí, treba nájsť srdce a dušu. Lebo aj tento mladý človek túži po láske a šťastí. Kto v rozhovore s mladými ľuďmi bude vychádzať z ich zovňajšku a z ich hranej arogancie, tak ten prehráva. Nebudú s ním komunikovať. Kto ich prijme takých, akí sú, kto ich nechce hneď zmeniť, kto im nezačne moralizovať a spomínať na vlastnú mladosť, ten sa môže dostať k ich srdcu.

Dnešní mladí ľudia tvoria široké spektrum životných štýlov, názorov a prejavov. Mnohí z nich sú vzdelaní, inteligentní, jazykovo zdatní a poznajú svet. Niektorí rodičia vedia, že deti ich už v tomto smere „predbehli“. Už akoby žili v inom svete, ktorému oni nerozumejú. Môže to spôsobovať ťažkosti vo vzájomnej komunikácii. Iní mladí ľudia sa chcú presadiť vo svete módy, showbiznisu, modelingu a športu. Ich rodičia si možno myslia, že je to najlepšia cesta pre ich dieťa. Môžu sa však veľmi myliť. Svet vie obliecť človeka do „zlata“, ale aj vyzliecť „donaha“ a vykopnúť ako ruinu na ulicu. Iní mladí ľudia sa organizujú do „tlúp“ a bojujú všetkými možnými a nemožnými spôsobmi proti tradíciám, spoločenskej konvencii a dnešným ľuďom, ponoreným do materialistického „mora“. Mnoho mladých ľudí sa angažuje aj v náboženskom a cirkevnom živote. Snažia sa ponúknuť moderné a príťažlivé prežívanie kresťanstva. Rozličná kvalita prežívania života u mladých ľudí naznačuje, že komunikácia s nimi nie je ľahká. Ak sa však podarí, prináša cenný efekt.

Vo vzájomnej komunikácii s dnešnými mladými ľuďmi zachovávajme reálne štandardy. Treba si ich vážiť. Naučiť sa s nimi viesť dialóg. Mať s nimi trpezlivosť. Vedieť si priznať, že v niektorých oblastiach sú popredu. Nebáť sa ich. Nie je rozumné urobiť si z nich „bôžikov“, ktorým sa máme klaňať. Umožniť im, aby mali pocit zodpovednosti a možnosti niečo v prostredí zmeniť. Nebáť sa, podobne ako to dokázal Ježiš, povedať im pravdu o ich živote. Oni sú otvorení nad ňou rozmýšľať vtedy, keď im ju povie niekto, kto si ich váži, kto ich berie vážne a kto žije čestne.

Marián Šuráb

„Bud' verný až do smrti a dám ti veniec života.“

Zjv 2, 10

Vytvorím si v tejto chvíli ticho vo svojom srdci, nahliadnem doň a uvedomím si, čo sa v túto chvíľu vo mne odohráva, a poviem si:

Toto je môj život a toto som ja, Pane,... Nechám si do tejto chvíle zaznievať Božie slová:

„Hľad'te teda, aby nik z vás nemal zlé a neverné srdce a neodpadol od živého Boha, ale deň čo deň sa navzájom povzbudzujte...“

Vo svojom srdci si znova zopakujem slová...

Pane,

čo mi hovoríš týmito slovami?

Čo tieto slová vo mne vyvolávajú?

Akú ozvenu?

Aké myšlienky?

Možno to cítim ako múdre slovo niekoho, kto ma má rád a kto mi chce do môjho života hovoriť o tom,

čo je veľmi dôležité,

kto mi zdôrazňuje budovať si v sebe verné a dobré srdce...

Vo vnútri môjho srdca, Pane, vidíš všetky moje malé a veľké nevernosti voči tebe.

Vzbudzujú vo mne ľútosť, keď si uvedomujem svoju nevernosť voči tebe, keď som svojimi nevernosťami zraňoval tvoju lásku, keď som príliš dôveroval sebe samému, keď som si nepriznal, že je v mojom srdci pýcha, keď som chcel všetko robiť podľa seba.

Odpusť, Pane.

Viem, že veľmi túžiš,

aby som pochopil hodnotu vernosti.

Chcem sa jej, Pane, učiť od teba a pri tebe.

Chcem skusovať, že je možné veriť tvojmu slovu, že je možné veriť pravde, ktorú nám zjavuješ, životu, ktorý nám prinášaš,

láske, ktorou nás miluješ, Božiemu prikázaniu, ktoré nám dávaš.

Ty vieš, Pane, dobre - a mne je zo skúsenosti známe tiež: budovať si svoju vernosť nemôžem len svojimi silami - to ma skôr zneisťuje.

Prosím o silu Ducha, aby som bol verný vo všetkých chvíľach môjho života, Pane.

Neraz vidím, čo všetko ma chce odlúčiť od teba, od vernosti k evanjeliu, k druhým, k pravde...

Pane,

žijem vo svete, v ktorom mnohí nielen spochybňujú hodnotu vernosti, ale aj pochybujú o tom, že je možné

vernosť prijat' a žiť. Nech nás, Pane, tvoj Duch povzbudzuje a kiež sa navzájom povzbudzujeme, nech si vieme navzájom odpúšťať i tam, kde sa vo svojej slabosti a nedokonalosti prejavujeme ako neverní. Zošli nám svojho Ducha, Pane, a formuj z nás ľudí, ktorí nielen uveria, ale aj zostanú verní tvojej pravde, stanú sa živými svedkami vernosti, vernosti tebe, vernosti láske, vernosti všetkému dobrému, vernosti životu, ktorý nám zjavuješ, a ktorý má meno Ježiš Kristus.

Jozef Šuppa, SJ „V dnešný večer- meditácie“

CENNEJŠIE AKO ZLATO Nehádzal som vždy oštepom v desaťboji, ani beh cez prekážky som neabsolvoval za 15 sekúnd. Keď som ako chlapec vyrastal v Missoule v Motane, posilňoval som si ruku hádzaním kameňov za autami a beh trénoval útekmi pred políciou. Našťastie som na strednej škole natrafil na jedného mladého muža, ktorý mi pomohol dať si život do poriadku. Zoznámil ma s Ježišom Kristom. Krátko nato som sa stal jeho nasledovníkom a rozhodol sa žiť pre neho. Šport je súčasťou môjho odovzdania sa Bohu. Pri každej súťaži vydám zo seba to najlepšie na jeho oslavu. On pre mňa vydal to najlepšie, keď dal svojho Syna, aby za mňa zomrel na kríži; a toto je môj spôsob vd'aky.

Každý z nás má v živote svoj cieľ. Všetci bežíme opreteký. Pre niektorých je to krátky šprint na 100 m, pre iných maratón. Uvedomujem si, že po niekoľkých rokoch už nebudem môcť súťažiť na olympijských hrách. Ale môj život je viac než desaťboj. Mám niečo cennejšie ako zlato. Mám osobný vzťah s Ježišom Kristom, s ktorým dobehnem do cieľa ako víťaz.

Na Hrách 92 v Barcelone som získal bronzovú medailu. Považoval som to za veľké víťazstvo. Po čase som rozmýšľal, či si okrem mňa ešte niekto spomenie na moje víťazstvo. Nie som si istý, či si vôbec niekto pamätá mená tých, čo získali zlaté medaily. Každý z nás musí myslieť na to, či budú mať dôvod na nás spomínať, keď dosiahneme cieľovú čiaru svojho života.

Čo je tým nepominuteľným vencom na cieľovej čiare nášho života? Verím, že Boh odmení korunou každého, kto tu na zemi žije pre neho; kto najviac vyťaží z toho, čo dostal, nie však na svoju, ale na jeho slávu.

Najvyššou odmenou tu na zemi je poznať Boha - a tú môže získať každý.

Dave Jonson

„Ak poznáme Boha, ale nepoznáme svoju biedu, dôjdeme k pýche. Ak poznáme svoju biedu, ale nepoznáme Boha, dôjdeme k zúfalstvu. Ak poznáme Ježiša Krista, dôjdeme do pravého streda, lebo v ňom nájdeme aj Boha, aj svoju biedu.“

BLAISE PASCAL

„Pozrieť do detských očí a nežasnúť, to znamená byť duševne i duchovne slepý. Žasnúť znamená byť vd'achný, radovať sa z tajomstva, vidieť 'za veci viditeľné'. Žasnúť znamená žiť ako dospelý, ale radovať sa ako dieťa.“

MAX KAŠPARŮ

Sv.Marcián a Nikander

17.jún

(† 302, dnešné Bulharsko)

O pravých nasledovníkoch

Kresťania Marcián a Nikander, bývalí dôstojníci cisárskej armády, dostali predvolanie na súd.

„Vítam vás, páni!“ začal sudca Maxim. „Určite poznáte cisárov zákon. Poďte a obetujte modlám.“

„Ten zákon platí len v armáde, my sme z nej už vystúpili,“ odvetil Nikander.

„Prečo ste to urobili a zriekli ste sa vysokých zárobkov?“

„Keby sme zostali u vojakov, denne by sme boli vystavení nebezpečenstvu obetovať modlám.“

To sa prieči našej viere.

Preto, keď cisár vydal ten zákon, dobrovoľne sme sa vzdali výhodného miesta. Boh nám raz určite vynahradí, čo stratíme na peniazoch,“ povedal Nikander.

„Tak aspoň zapáľte kadidlo!“ vyjednával sudca. Na výsluchu bola i Nikanderova manželka Dária aj s nemluvňatom. Táto veriaca žena, keď videla veľkosť pokušenia, zvolala: „Nikander môj, nezabudni na Pánove slová: Každého, kto mňa vyzná pred ľuďmi, aj ja vyznám pred svojím Otcom, ktorý je na nebesiach. Vydrž, o nás sa neboj!“

Maxim ju okríkol: „Chceš si zabiť muža?! Nikander, dávam vám tri dni na rozmyslenie: alebo život – alebo smrť.“

„Si láskavý, Maxim, ale rob, akoby doba už uplynula. Svoje rozhodnutie nezmeníme.“ Maxim bol veľmi smutný, keď podpisoval rozkaz na s'atie týchto statočných mužov.

Pane, ak ma zatiaľ nik nebije slovom či inak pre podobnosť s Kristom, je to výzva, aby som seba začal čím skôr prenasledovať pre všetky tie malé aj veľké odchýlky od tvojej náuky, pre všetky tie taktické prispôsobenia sa svetu a svojmu pohodlnému prostrediu. Včerajšok mi určite povie, v čom. Amen.

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku